

5 НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ - ПРЕП. МАРИЯ ЕГИПЕТСКА

КОЯ Е СЛАВАТА НА ГОСПОД

Когато бяха на път, възлизайки за Иерусалим, Иисус вървеше пред тях, а те бяха смаяни; следвайки подире Му, бояха се. И като повика пак дванадесетте, Той почна да им говори, какво ще стане с Него: ето, възлизаме за Иерусалим, и Син Човеческий ще бъде предаден на

първосвещениците и книжниците; и ще се поругаят над Него, и ще Го бичуват, и ще Го оплюят, и ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне. Тогава се приближиха до Него Зеведеевите синове, Иаков и Иоан и рекоха: Учителю, желаем да ни сториш, каквото поискаме. Той ги попита: какво искате да ви сторя? Те Му рекоха: дай ни да седнем при Тебе, един отдясно, а друг отляво, в славата Ти. Но Иисус им рече: не знаете, какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, и да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам? Те отговориха: можем. А Иисус им каза: чашата, която Аз пия, ще пиете, и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите; но да дам да се седне Мене отдясно и отляво, не зависи от Мене; сядането е на ония, за които е приготвено. И десетте, като чуа, почнаха да негодуват за Иакова и Иоана. А Иисус, като ги повика, рече им: знаете, че ония, които се смятат за князе на народите, господаруват над тях, и велможите им властвуват върху тях. Но между вас няма да бъде тъй: който иска между вас да бъде големец, нека ви бъде слуга; и който иска между вас да бъде пръв, нека бъде на всички роб. Защото и Син Човеческий не дойде, за да Му служат, а да послужи и даде душата Си откуп за мнозина.

(Марк 10:32-45)

В днешния евангелски откъс, братя, контрастът между Иисус Христос и Неговите ученици е страшен! Христос за трети път предсказва ужасните Си страдания. Предупреждава Своите ученици, че ще претърпи крайно унижение, пълно отхвърляне, което завършва с кръстна смърт. Но, разбира се, на третия ден ще възкръсне от мъртвите.

Зеведеевите синове Яков и Йоан направили скок и стигнали в края на събитията. Подминали осъждането на смърт, подигравките, плесниците, позора, кръстната смърт. И всичко, което им предизвестил Господ, задържали славата. Мотивът им обаче бил суетната слава. Понеже славното възкресение на Господ, победата над тлението и развалата не идва от самосебе си. Резултат е от победата над смъртта, която Богочовекът доброволно приел на кръста за греховете на света.

Изкуплението и славата на възкресението се осъществяват чрез кръста. Чрез смъртта Богочовекът ни води към живота, сред мрака на ада ни облива с възкресната незалязваща светлина.

Трудно е да проумеем тези неща, братя! Учениците – Зеведеевите синове, които преди страданията искали почетни места в Царството Божие, и другите, които се страхували и криели, когато Иисус Христос бил разпнат и погребан – след възкресението разбрали коя е славата на Господ. Понесли кръста на Господ като свидетелство за вяра и любов.

Оттогава изкупителното Христово дело постоянно дава плод. Храни се и се напоява от неизчерпаемата Христова любов, която беше проявена с въчеловечоването и почитаемите Му страдания, но и от свидетелството и мъченичеството на Божиите светци, които дават в живота ни критерия за действителната слава.

Нужна е вяра, братя, смирение и безмерна любов, за да осъзнаем истината, която ни предлага Христос. И още повече във време, когато суетната слава, временното обществено удостояване и високомерието на властта показват себелюбиви образци на слава.

Който обича Бога и понася тежестта на доброто свидетелство с делата си в обществото, той вкухва славата, която побеждава смъртта и свети с неугасваща светлина.

Апостол Папаконстантину,
Митрополит на Поляна и Кукуш,
„Как ще повярват, ако не чуят?“